

Ježíšova cesta

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 25. prosince 1979* ←

Jsou čtyři typy lidí – ti, co vidí všude jen dobré, ti, kteří jsou méně duchovní a tak vidí dobré jako dobré a špatné jako špatné, ti, co zavírají oči před dobrým a vidí jen špatné a nakonec ti nejhorší ze všech považují i dobré za špatné. Nikdo si s sebou nepřináší bohatství, když se rodí, ani si je nebere s sebou, když umírá. Bohatství, které nashromáždil, by měl svobodně sdílet s ostatními. Květiny šíří vůni, stromy nabízejí hojnost plodů. Místo toho, aby se od nich učil, věnuje se člověk svým smyslům a své touze po slávě a moci nad jinými. Tím nejcennějším bohatstvím je spokojenost, chtivost s sebou přináší utrpení. Jen spokojenost může člověka dovést k cíli života, tedy k dosažení božství.

Něžné srdce je cennější než materiální bohatství. Když je dosaženo morální a duchovní dokonalosti, začne být v člověku patrné božství. Višvámitra byl mocný král, hrdý na svoji moc a na rozlehlost svého království. Přál si porazit mudrce Vasišthu, ale neuspěl. Tak se naučil, že materiální, fyzické či duševní síly jsou příliš slabé, než aby zvítězily nad boží mocí. Proto se začal věnovat duchovní *sádhane* (úsilí), aby svou mysl zbavil hněvu, chamtivosti a závisti. V důsledku toho se sám stal mudrcem.

Stovky bratrů Kuruovců byly otráveny chamtivostí ještě více, ačkoli měli hojnost bohatství a obrovské království, takže se svěřili se svými bratranci, bohabojnými a Boha poslušnými Pánduovci, kterých bylo jen pět. Nakonec se Kuruovci zničili do posledního muže a Pánduovci byli požehnáni vítězstvím. Bratři Hiranjákša a Hiranjakašipu byli obdarováni Bohem, vládli žvlům, ale svoji moc zneužili a šířili po celém světě zmatek. Člověk musí dosáhnout vlády nad pošetilými sklony své mysli – chtíčem, hněvem, nenávisť, žárlivostí. Jen tehdy může prožívat božský mír, který je mu vrozený.

Každá živá bytost je na cestě – ať si je toho vědoma, či ne. Bhágavata purána (Příběh o slávě božství) říká, že osudem všech bytostí je návrat ke svému původu. Pán Kršna v Gítě prohlásil, že všechny bytosti se vynořily z něho a

mají se do něho vrátit. Slunce je příčinou toho, že z moře stoupá voda ve formě páry a tvoří mraky, pak padá jako déšť. Dešťová voda se hromadí a plyne jako potoky a řeky, dokud nesplyne se svým zdrojem, s mořem. Je věrná svému osudu, překonává statečně všechny překážky a nástrahy na cestě.

Každý člověk přišel na svět jako posel boží. Poslem božím se prohlásil Ježíš. Strávil mnoho let odříkáním, aby mohl celé lidstvo zaplavovat soucítěním a láskou. Později se zeptal sám sebe: „Jsem jen poslem, nebo jsem Bohu blíž, jsem částí Boha s božstvím, jako svým základem?“ Strávil dlouhých dvanáct let putováním po pouštích a věnoval se svému hledání. Na konci tohoto období se vrátil do společnosti lidí a prohlásil: „Já jsem Syn boží.“

Kněží ve svatém chrámu v Jeruzalémě byli tehdy úplatní a chovali se jako obchodníci. Změnili se v pyšné a sobecké muže. Ježíš je zavrhl a pokusil se vykořenit špatné zvyky, jelikož všechny podoby byly v Ježíšových očích podobami Boha a on nemohl tolerovat žádný čin, který se tomu zpronevěřoval. Když se ho proto lidé ptali, kdo je, odpovídal: „Já a můj Otec jsme jedno.“

Lidé, zakořenění v tradici, a egoisté považovali Ježíše za falešného proroka a pokoušeli se všemi prostředky jeho poslání zmařit. Ježíš se však nevzdal. Čelil nepřátelství, ale dále byl příkladem živoucí pravdy a pokračoval v očistě společnosti. Ježíše následovalo mnoho žáků, ale stejně jako v případě Rámově, Kršnově a Mohamedově byli i Ježíšovi žáci přes svoji blízkost zřídka plně oddaní. Většina z nich byla oddaná jen napůl. Ježíš měl dvanáct žáků, většina z nich mu věřila a žila podle jeho učení. Jidáš však byl chamtivý. Zradil svého mistra za pouhých 30 mincí. Po své zradě nedokázal nalézt žádné štěstí. Mysl mu nedala pokoj. Záchranu našel v sebevraždě.

Zrada u lidí, kteří předstírají uctívání, se děje po celé věky. Úplatní, chamtiví a sobectví lidé šíří o svém vlastním mistrovi falešné zprávy. Slyšeli jsme o Jidášovi, který žil před 2000 lety. Ale v *kalijuze* jsou lidé penězi posedlí a Jidášové se zmnožili. Hledají hromady bohatství, zatímco pravými třemi poklady, jež se mají shromažďovat, jsou dobrý charakter, dobré chování, a poznání Boha. Pozemky a budovy, stříbro a zlato, dolary a další měny jsou dočasné a nedůležité. Jsou majetkem, dokud trvá život. Ony tři poklady přetrvávají, vydrží a posílí vás, dokud nedosáhnete jednoty s nekonečnem.

Člověk zvládá astronomii, zná vše o Zemi. Povídá si o všem, co se děje v Americe, Rusku či Anglii. Neví však, kdo je a tak ho veškeré ostatní poznání nečiní moudrým. Dychtí po hromadění informací o všem možném, ale nikdy si nepoloží otázku: „Kdo jsem já?“, ačkoli používá téměř neustále výrazu „já“ a „moje“.

Ty jsi sedlák, tělo je pole. Zasej semeno dobroty, dostaneš úrodu štěstí, zasej semeno zla a sklidiš úrodu žalu. Vy jste příčinou jednoho či druhého. Neobviňujte druhé, ani to nepřipisujte Bohu. Nespoléhejte se na tento pomíjivý vnější svět, je plný žalu a změn. Rozvíjejte nepřipoutanost, vyrovnanost, sebekontrolu a lásku.

Rozvíjejte poznání o vyšších úrovních vědomí a vyšších rovinách bytí. Poznání vede k dovednosti. Když je člověk dovedný při užívání poznání, nabývá vyrovnanosti. Musíte si uvědomit, že tento život je zastávkou na dlouhé pouti a my jsme nyní v hotelu, v dočasné zastávce na oddech, která má také svého hlídače. Hlídačem je mysl. Nebudte proto trvale připoutáni k mysli nebo k tělu. Toto „negativní“ tělo má v sobě „pozitivní“ božství. Když se stanete všeobjímající nekonečnou láskou, projeví se ve vás a skrze vás božství. Zkuste být jako Ježíš. Ježíšovou jedinou radostí bylo šířit boží lásku, nabízet boží lásku, přijímat ji a žít ji.

O datu, kdy se Ježíš narodil, existují různé teorie založené na „jasné hvězdě, která se při Jeho narození objevila“. Říká se, že je vidět jednou za 800 let. Někteří tvrdí, že se narodil 15. září. On se však narodil před 1980 lety, 28. prosince, brzy ráno ve čtvrt na čtyři. Byla to neděle. Hvězda, která se ten den objevila, je vidět jen jednou za 800 let. Její objevení nemělo s Ježíšovým narozením nic společného. Neexistuje žádné pravidlo, že se má objevit hvězda, když na Zemi sestoupí boží energie nebo inkarnace. To je jen názor oddaných. Ale Ježíš sám byl „hvězdou“ nekonečné hodnoty, která šířila jas nekonečných rozměrů. Proč tedy požadovat jinou, méně zářivou?

Dnes se Ježíšovy narozeniny slaví v prosinci, ve sněhu, se světly, vánočními stromy a modlitbami. Je však neúčinné se modlit jen jeden den a po zbytek roku na Boha zapomínat. To je prázdná podívaná, nevychází ze srdce. Pravými křesťany jsme jen tehdy, když žijeme podle Kristova učení a uplatňujeme je v každodenním životě. Stačilo by, kdybychom dodržovali jen dvě jeho poučky. Kristus řekl: „Všechn život je jeden, můj drahý synu! Chovej se ke všem stejně.“

Pokud se toho budeme upřímně držet, postačí to k naplnění našeho osudu. Když byl Ježíš na kříži a překonávala ho bolest, promluvil k němu neviditelný hlas z nebe: „Smrt je šatem života.“ Tělo je šat, který si obléká božský duch. Proto bychom neměli plakat, když je tělo odloženo, stárne, nebo je poraněno. Smrt je událost, která je pro tělo zcela přirozená. Člověk hledá příčinu smrti, ale nikdo nehledá božský zdroj života. Během svého krátkého života se zabývejte oslavou Boha a konáním Jeho díla.

Bůh se vtělil do lidské podoby, aby vedl člověka k následování vyšších ideálů, nikoli jen v Indii, ale i v cizích zemích. Lidé mohou hovořit různými jazyky a mít různý životní styl, ale Bůh je jeden a je přítomen všude. Všechna náboženství o něm hovoří jako o lásce a jako o tom, kdo je láskou dosažitelný. Způsoby uctívání se liší, neboť je utvářel čas a místo, ale láska je základním obsahem všech forem. Jazyku lásky rozumí všechna srdce a všechna jím mluví. Je jen jedna rasa a tou je rasa lidstva. My nyní považujeme nepatrné rozdíly národnosti, rasy, náboženství a jazyka za životně důležité a zadržujeme lásku, která musí ze srdce plynout ke každému. Takový byl Ježíšův život a poselství. Udržujte je ve svém srdci. Prociťujte Ježíše jako svého posla, jehož seslal Bůh.

Jen láska může odhalit božství, které je skryté v každém. Láska je Bůh. Žijte v lásce. Láska žije dáváním a odpouštěním, sobectví žije přijímáním a zapomínáním. Láska je bez sobectví, sobectví je bez lásky. Nemaňte si život úsilím o omezené zájmy svého já. Láska! Láska! Staňte se tím, čím opravdu jste – vtělením lásky. Nezáleží na tom, za co vás ostatní považují, nebo co si o vás myslí. Tím se netrapte. Následujte Ježíše Krista.

Milujte pro svůj vlastní vývoj, ne proto, co říkají ostatní. Nenapodobujte druhé. Rozvíjejte vlastní život. Máte své srdce, svůj názor, své ideje, svoji vlastní vůli. Proč tedy napodobovat? Říká se, že napodobování je lidské, ale božské je tvoření. Jděte po své zvolené cestě. Nechť je vám průvodcem a mistrem vaše vlastní prožívání Boha. Neodcházejte do hrobu, chabě napodobující ostatní. Boha nenaleznete, budete-li ho hledat ve vnějším světě. Boží láska je vaše vlastní srdce, zářící láskou. Následujte mistra, postavte se ďáblu. Bojujte až do konce a skončete hru. Vy jste Bůh. Bůh je vaše pravé já.

Vy nejste jedna osoba, ale tři – ten, kdo si myslíte, že jste, ten, o němž si ostatní myslí, že jste a ten, kdo jste ve skutečnosti. Myslíte na sebe jako na své tělo a jeho smysly, ostatní na vás myslí jako na osobnost. Vy jste ve skutečnosti nekonečný boží duch. Měli byste si stále připomínat: „Já jsem Bůh, já jsem Bůh, já jsem Bůh.“ V den, kdy uvidíte sami sebe jako Boha, se stanete Bohem.

Jestliže si myslíte „já jsem jen člověk“, svede vás to z cesty. Nedovolte svému tělu a smyslům, aby vám diktovaly. Rozvíjejte vnitřní vhled. Tělo je vůz, duch je kůň. Nestavte vůz před koně. Jediným prostředkem k nabytí duchovního míru je duchovní praxe. Kdyby se všechna auta Ameriky seřadila jedno za druhé, dosáhla by Měsíce, ale v tom není skutečné štěstí, žádný mír myslí. Rozvíjejte nikoli bohatství, nikoli pohodlí a přepych, ale božské ctnosti. Pak budete hodni přijímat boží milost. Proč měnit trvalý mír myslí za nestálý fyzický přepych?

Mluvte jemně, každým pohledem vyzařujte útěchu. Nebudte otroky svých smyslových přání. Prahláda řekl svému otci, který přemohl tři světy, že selhal v boji s touhou a přáním. Měli byste porazit chťič a zvítězit nad hněvem. Vyhostěte z mysli chamtivost, nenávisť a žárlivost. Své ruce zasvěťte službě lidstvu. Ježíš učil nekonečné lásce a soucítění. Ke vzkříšení lásky a soucítění musíte zabít žárlivost a sobectví, pročistit svá srdce. Zasloužte si Ježíšovu milost. Následujte cestu, kterou ukázal a dosáhněte toho, co docílil On.

U příležitosti Vánoc, dne 25. prosince 1979